

Sygn. akt II CSK 470/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa R. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w P.
na rzecz adw. K. W. wynagrodzenie w kwocie 120 (sto
dwadzieścia) zł - podwyższone o stawkę podatku od towarów
i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach
o podatku od towarów i usług - tytułem kosztów nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód R. W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 kwietnia 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w konfrontacji z dotychczasowym stanowiskiem judykatury dotyczącym osobistego udziału w postępowaniu osoby pozbawionej wolności (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2012 r., OSNC 2012, nr 12, poz. 146, z dnia 17 kwietnia 2013 r., I CSK 473/12, nie publ., oraz z dnia 24 kwietnia 2013 r., IV CSK 587/12, nie publ. - wraz z powołanymi w nich innymi orzeczeniami Sądu Najwyższego) nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie zachodzi nieważność postępowania z powodu pozbawienia możliwości obrony powoda jego praw. Skarga kasacyjna nie zawiera przy tym argumentów jurydycznych uzasadniających ponowną analizę tej kwestii przez Sąd Najwyższy. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania – którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.) – także z innych przyczyn, niż wskazanych w skardze kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]

es